

Arbejdsløses udgifter til faglig ajourføring[©]

*Af advokat (L) Bodil Christiansen og
advokat (H), cand. merc. (R) Tommy V. Christiansen*

www.v.dk

Lønmodtagere har i visse tilfælde fradrag for udgifter til efteruddannelse.

Er man ude af arbejdsmarkedet, f.eks. på grund af sygdom eller ledighed - men jobsøgende - stiller sagen sig anderledes. Efter en afgørelse fra Landskatteretten fra juli 2019 er der i så fald ingen fradragsret.

Spørgsmålet om skattemæssig fradragsret for udgifter til efter- og videreuddannelse er en tilbagevendende problemstilling med mange facetter.

For alle personer er lovens udgangspunkt det samme. Grundprincippet er, at der er skattemæssig fradragsret for udgifter, som anvendes til at *erhverve, sikre og vedligeholde* indkomsten. Med andre ord: Der er skattemæssig fradragsret for udgifter, der har til formål at fastholde en given erhvervsmæssig status. Der er derimod ikke fradrag for forbedringer af, hvad der i skatteretten betegnes som ”indkomstgrundlaget”.

Personer i beskæftigelse

For lønmodtagere betyder det, at der er skattemæssig fradragsret for udgifter til kurser m.v., hvis kurset mv. har til formål at vedligeholde eller ajourføre lønmodtagerens faglige viden (efteruddannelse). Der er dog - efter de almindelige regler - en generel bund-

Offentliggjort på vidensportalen V.dk d. 22. oktober 2019

grænse for lønmodtagerfradrag på 6.200 kr. (2019). Der er således i 2019 ikke fradragsret for de første 6.200 kr. af årets udgifter i forbindelse med udførelsen af det indtægtsgivende arbejde.

Lønmodtagere har derimod ikke fradrag for udgifter til videreuddannelse. Der er derfor som udgangspunkt ikke fradragsret for udgifter til omskoling eller videreuddannelse. Det gælder, selv om den pågældende medarbejder kan forudse, at medarbejderens nuværende arbejdsfunktion indenfor en kort tidshorisont vil blive overflødiggjort, og at fortsat beskæftigelse derfor vil kræve en videreuddannelse.

I praksis må det dog formentligt antages, at der er en glidende overgang mellem på den ene side ajourføring og på den anden side videreuddannelse. Den omstændighed, at kurset m.v. bibringer ny viden, omhandler nye metoder m.v., medfører ikke i sig selv, at fradragsretten bortfalder. Ved vurderingen af, om udgiften kan fradrages, lægges især vægt på, om uddannelsen eller kurset direkte vedrører skatteyderens erhvervs- eller fagområde. Hvis der er tale om ny viden inden for et andet fagområde eller lignende, vil udgiften ikke kunne fradrages.

Der gælder dog særlige regler om arbejdsgiverbetalt videreuddannelse. De skattemæssige forhold i forbindelse med udgifter til medarbejderes videreuddannelse er nærmere omtalt i disse spalter den 6. april 2019 under overskriften ”Kattelem åbner for skattefradrag ved videreuddannelse af ansatte”.

For selvstændige erhvervsdrivende gælder der lignende regler.

Studerende

Grundreglerne betyder, at studerende på ungdomsuddannelser og videregående uddannelser ikke har skattemæssig fradragsret for nogen del af udgifterne knyttet til den pågældende uddannelse. For studerende er der jo tale om en - lidt firkantet udtrykt - ”forbedring” af uddannelsesniveaueet” og dermed forbedring af ”indkomstkilden”.

Arbejdsløse jobsøgende

Landsskatteretten har i en afgørelse fra 22. juli 2019⁽¹⁾, som er blevet offentliggjort i oktober 2019, taget stilling til spørgsmålet om fradragsret for udgifter, som en arbejdsløs, jobsøgende skatteyder havde afholdt for at ”vedligeholde” sine *hidtidige kompetencer*.

Problemet i sagen var med andre ord, om en lønmodtager, der havde stået *uden for arbejdsmarkedet* i en periode, havde skattemæssig fradragsret for udgifter til at *ajourføre* sin viden på området, således at han var opdateret ved tiltrædelsen af en ny stilling. Et element, der almindeligvis utvivlsomt vil gøre medarbejderen mere attraktiv for en kommende arbejdsgiver og dermed i sagens natur øge jobmulighederne for skatteyderen.

Sagen drejede sig nærmere om en skatteyder, der gennem mange år havde arbejdet med regnskab, revision og økonomisk rådgivning.

I perioden fra 1. juni 2014 til 30. september 2017 var skatteyderen dels sygemeldt og dels arbejdssøgende inden for regnskabs- og revisionsbranchen. I denne periode modtog han henholdsvis sygedagpenge og arbejdsløshedsdagpenge, der trådte i stedet for hans sædvanlige lønindkomst. I april 2018 etablerede skatteyderen egen revisionsvirksomhed i selskabsform.

I efteråret 2016 anmodede skatteyderen SKAT om fradrag for de udgifter, som han i 2015 havde afholdt med henblik på at opfylde gældende krav til godkendte revisorers obligatoriske efteruddannelse. Skatteyderen havde opgjort sine udgifter til i alt 25.394 kr., som omfattede indkøb af to revisormanualer (”Revisormanual 2015-1” og ”Revisormanual 2015-2”) for 1.025 kr., betaling af to halvårslige kontingenter til hans faglige forening for i alt 3.744 kr., og betaling for et up-to-date-kursus hos den faglige forening til 20.625 kr.

¹⁾ Landsskatterettens kendelse af 22. juli 2019, jr. nr. 17-0705181

Offentliggjort på vidensportalen V.dk d. 22. oktober 2019

Da bundfradraget for lønmodtagerudgifter i 2015 var på 5.700 kr., opgjorde skatteyderen et skattemæssigt fradrag for disse udgifter på 19.694 kr., som han i 2016 anmodede skattemyndighederne om at anerkende.

Ingen fradrag for sygemeldte eller arbejdsløse

Skattemyndighederne og siden Landsskatteretten afviste imidlertid, at udgifterne var fradragsberettigede.

Landsskatterettens begrundelse var for alle 3 udgiftsposter, at udgifterne vedrørte 2015, hvor skatteyderen dels var sygemeldt og dels var arbejdssøgende. Efter Landsskatterettens opfattelse vedrørte udgifterne således ikke skatteyderens indkomstgrundlag i indkomståret 2015, og betingelserne for fradragsret var derfor ikke opfyldt, hverken efter de grundlæggende regler i skattelovgivningen om fradragsret for udgifter anvendt til ”*erhverve, sikre og vedligeholde* indkomsten” eller efter en særregel om lønmodtageres fradragsret for udgifter i forbindelse med udførelsen af det indtægtsgivende arbejde, der overstiger et årligt reguleret grundbeløb.

Vedrørende særligt kontingenterne til den faglige forening henviste Landsskatteretten som begrundelse for at afvise fradragsret tillige til, at foreningen ikke havde indberettet kontingentudgiften til skattemyndighederne.

Skatteyderen (revisoren) havde under sagens behandling bl.a. anført det synspunkt, at udgifterne var afholdt for at opfylde de gældende krav til godkendte revisorers obligatoriske efteruddannelse. Videre ville det efter skatteyderens opfattelse ikke have været muligt for ham at etablere egen virksomhed i 2018, hvis han ikke havde opfyldt disse krav til godkendte revisorers obligatoriske efteruddannelse.

Dette synspunkt blev ligeledes afvist af Landsskatteretten med den begrundelse, at udgifterne vedrørte 2015 - og ikke 2018, hvor virksomheden blev stiftet.

Perspektiver

Der forekommer her at være tale om et område, hvor de grundlæggende regler i skatte-lovgivningen formentlig med fordel kunne tilpasses den almindelige samfundsudvikling i videre omfang end sket.

Det almindelige samfundssyn, som blev reflekteret i grundreglerne fra 1903, og som nu resulterer i en sag som denne, harmonerer således mindre godt med de bestræbelser, som i øvrigt gøres fra samfundets side for at sikre arbejdssøgende mulighed for at beva-re tilknytningen til arbejdsmarkedet.

Og i den konkrete sag er der næppe grundlag for et synspunkt om, at skatteyderen an-skaffede sig revisormanualen og deltog i den faglige forenings up-to-date-kursus ud fra en særlig privat interesse i dette område.

— 0 —